

اطلاعیه نشریه مبارزه طبقاتی به مناسبت اول ماه مه ۱۳۹۲

کارگران!

پیشاپیش فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر را به همه کارگران شادباش میگوییم و به این امید که اول مه امسال نقطه آغازی برای فعالیت هدفمند فعالین و آگاهان جنبش کارگری جهت اتحاد و سازمانیابی سراسری کارگران باشد.

رفقا!

وضعیت کار و زیست کارگران، اوضاع سیاسی ایران و وضعیت مبارزه طبقاتی در ایران نه تنها خوب نیست، بلکه هر گونه چشم انداز تغییر اوضاع به نفع کارگران و سیر صعودی مبارزه طبقاتی در ایران، در گرو این اصل پایه ای و پاسخ به این سوال است که آیا طبقه کارگر ایران چه موقع به تشکل سراسری و طبقاتی خود که منافع همه کارگران در سطح ایران را نمایندگی کند، نائل خواهند آمد؟

تغییر اوضاع سیاسی و اقتصادی ایران به نفع توده های وسیع کارگر مستقیماً در گرو آگاهی و سازمانیابی کارگران است. کارگران در ایران اگر آگاه و متشکل در صحنه مبارزه سیاسی حضور داشته باشند، چشم انداز تحول به نفع کارگران کاملاً روشن خواهد بود. در غیر اینصورت فلاکتهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی علیه طبقه کارگر ادامه داشته و جمهوری هار اسلامی به حیات ننگین خود - علیرغم بحرانهای مختلف- ادامه خواهد داد.

علت ادامه حیات جمهوری اسلامی توأم با بحران واضح است. از سویی ادامه حیات جمهوری اسلامی با منافع جهانی سرمایه کاملاً همخوانی دارد و از سوی دیگر در ایران اعتراضات وسیع توده ای در آگاهی متشکل شده و سازمانیافته متبلور نشده است. کارگران ایران فاقد تشکل و سازمان طبقاتی خود هستند، تشکلی که کارگران را نه تنها در مقابل دولت و کارفرمایان، بلکه حتی در دوران بحران و تحولات سیاسی هم نمایندگی کند. کارگران ایران فاقد چنین تشکلی هستند و به همین دلیل و تا کارگران بصورت سازمانیافته و متشکل در صحنه سیاسی ایران حضور نیابند، تحولات مثبت در انتظار کارگران نخواهد بود. اعتراضات پراکنده و غیر سازمانیافته به جایی نمیرسند. بایستی در فکر راه حل های موثرتر و بهتری بود. اینجاست که فعالان و آگاهان جنبش کارگری در راستای اشاعه هر چه وسیعتر عنصر آگاهی و کمک برای سازمانیابی کارگران در محل و زیست، ابتداء در شکل انواع تشکلهای در سطح محل و سپس در قدم بعدی، تلاش برای پایه گذاری تشکل سراسری از طریق همان تشکلهای محیط کار را در دستور کار داشته باشند. اگر این مهم در دستور کار قرار نگیرد، کارگران پراکنده و غیر متشکل نمیتوانند خود را به قدرت در صحنه سیاسی و اقتصادی ایران تبدیل کنند. قدرت طبقه کارگر در اتحاد و تشکل اوست. کارگر منفرد و پراکنده ضعیفترین بخش جامعه هستند یا مجبورند به قانون سرمایه دارانه بازار، حال با هر عواقبی تن در دهند و یا اگر کارگر منفرد خیلی جسور باشد و زورگویی و اجحافات کارفرما و دولت سرمایه داری را نپذیرد و در صدد اعتراض برآید، از کار اخراج میشود. کارگر منفرد حتی نمیتواند در مقابل حکم اخراجش از کار اعتراض هم بکند، زیرا توده های کارگر منفرد، عملاً به ارتش ذخیره کار تبدیل میشوند. سرمایه دار کارگر منفرد و غیر متشکل اما متعرض را براحتی اخراج و کارگر دیگری را بجای او استخدام میکند.

در مبارزه برای بهبود شرایط کار و زیست، برای کوتاه کردن دست سرمایه داران و دولت اسلامی در تعرض به کار و زندگی کارگران و برای تغییر اوضاع عمومی از لحاظ سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به نفع توده های کارگر و زحمتکش، وجود تشکلی سراسری و قدرتمند در ایران حیاتی است. امروز طبقه کارگر فاقد چنین تشکلی است. و همین کمبود و نارسایی اساسی، مهمترین وظیفه را در مقابل رهبران و فعالین کارگری قرار میدهد.

در مبارزه و تلاش برای ایجاد تشکلهای کارگری در محیط کار و سپس تشکل سراسری، هم پروسه کار و فعالیت - و هم نتیجه ای که قرار است حاصل شود، هر دو مهمند. در پس هر کار و فعالیتی پاسخ به این سوال مهم لازم است داده شود که در چه مدت زمانی و به چه حاصل فعالیت یا دستاوردی نائل آمده ایم؟

«تغییر» راهم بایستی مشاهده کرد و آنرا برای توده های کارگر ملموس و قابل دفاع نمود. برای اینکار صد البته برنامه و نقشه عمل زمانبندی شده لازم است. نشریه مبارزه طبقاتی به کرات بر اهمیت تشکل کارگری تاکید داشته است و امروز هم به

مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه تاکیدات خود را تکرار میکند که تا کارگران صاحب تشکلهای کارگری در محیط کار و تشکل سراسری نباشند، اوضاع سیاسی و اقتصادی و اجتماعی ایران به نفع توده های کارگر برنمیگردد.

کارگران!

در کنار شعارهای سنتی و درست نظیر « کارگران جهان متحد شوید» که هر ساله در اول ماه مه ها برافراشته میشود، نشریه مبارزه طبقاتی پیشنهاد افزودن چهار شعار مهم: « کارگران ایران متحد شوید»، « نان، مسکن، آزادی»، «آزادیهای سیاسی و آزادی فعالیت سیاسی» و « مصونیت فعالین کارگری و سیاسی در انجام فعالیتهای سیاسی و صنفی» را برای اول ماه مه های ایران ارانه میدهد.

شعار «کارگران ایران متحد شوید» یک شعار تکمیلی و مشخص بوده و در تناقض یا نقد شعار کارگران جهان متحد شوید نیست و شعار دوم نیز شعاری علیه فقر روز افزون و کمر شکن در ایران است. توضیح شعارهای سوم و چهارم در خود آن عبارات نهفته و واضح است. خواست آزادیهای سیاسی و آزادی فعالیت در ایران امروز یکی از اصلی ترین مطالباتی است که لازم است به فرهنگ عموم مردم تبدیل شوند. هیچ دولت و گروهی حق ندارند افراد و شهروندان را به خاطر عقاید، فعالیتهای سیاسی، صنفی و.. مورد تعقیب، زندان و شکنجه و اعدام- آن چیزی که امروز در جمهوری اسلامی ایران مرسوم و امر عادی است- قرار دهند. آن حکومت و دولتی که مردم را به جهت باورها و فعالیتهای و دفاع از حقوقشان مورد اذیت و آزار قرار میدهند، چنین حکومت و دولتی تنها سزاوار سرنگونی و از بین رفتن است. سرنگونی حتی یک حکومت جنایتکار نیز امر توده های پراکنده و غیرسازمانیافته نیست، چون شکست میخورند. مباحثه در این زمینه را بایستی دوباره و در جای مناسب خود پی گرفت.

روز اول ماه مه روز جهانی کارگر، روزی است که کارگران در همه کشورها قدرت و نیروی عظیم خود را به نمایش میگذارند. اول ماه مه مثالی است جهت نشان دادن قدرت طبقه. روال زندگی عادی در اکثر کشورهای جهان مختل می شود. چرا؟ چون کارگران دست از کار کشیده اند... به همین منوال است که طبقه کارگر متشکل در یک جامعه ۷۵ میلیونی، میتواند اکثریت عظیم توده ها - به شرطی که خود طبقه متحد و متشکل و آگاه باشد- را با خود همراه کرده و بدان وسیله بتواند جنایتکارترین حکومت را هم از پای درآورد.

با تاکید بر شعارهای زیر به مناسبت اول ماه مه در ایران:

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

کارگران جهان متحد شوید

کارگران ایران متحد شوید

قدرت طبقه کارگر در اتحاد و تشکل اوست

نان، مسکن، آزادی

زنده باد آزادیهای سیاسی و آزادی بیان

آزادی و مصونیت برای فعالین کارگری و فعالین سیاسی

از سوی نشریه مبارزه طبقاتی

۲۲ آپریل ۲۰۱۳

زنده باد سوسیالیسم در ایران